

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 4.40
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „politicah“ se plačuje za navadno tistopono vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za več čke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v namski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici v Via Ascoli 8, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Volitve v deželni zbor razpisane.

Ker je šestletno delovanje deželnih zborov mejne grofije Istre in poknežene grofije Goriške in Gradišanske preteklo, razpisalo je veleslavno c. k. namestništvo v Trstu po misli §§. 19. in 20. volilnega reda splošne volitve za deželni zbor mejne grofije Istre in poknežene grofije Goriške in Gradišanske in se imajo na Goriškem voliti deželni poslanci te-le dni:

1) poslanci kmečkih občin 23. junija t. l. in sicer:

v Gorici za volilni in politični okraj goriške okolice, kanalski in ajdovski,

v Gradiški za volilni in politični okraj gradiščanski, karminski, tržiški in červinjanski,

v Tolminu za volilni in politični okraj tolminski, bovški in cerkljanski,

v Sežani za volilni in politični okraj sežanski in komenski;

2) poslanci mest, trgov in obrtnih krajev, potem kupčijske zbornice v Gorici 27. junija t. l. in sicer

v Gorici za volilni okraj goriški,

v Karminu „ „ karminski in gradiščanski,

v Cervinjanu „ „ červinjanski, tržiški in graški,

v Tolminu „ „ tolminski, bovški, kobaridski, kanalski in ajdovski,

za kupčijsko zbornico v Gorici;

3) poslanci velikega posestva: 30. junija t. l. in sicer v Gorici za volilni okraj, obstoječi iz političnih okrajev Gradiška, Červinjan, Tržič in Karmin razen sedanjih okrajnih občin Divin, Dobrdob, Opačjeselo, Biljana in Dolenja.

3. julija t. l. v Gorici za volilni okraj obstoječi iz mesta Gorice z njeno okolico in iz političnih okrajev: okolica goriška-Kanal-Ajdoviščina, Tolmin-Bovec-Cerkno, Sežana-Komen, potem iz poprej omenjenih krajnih občin Divin, Dobrdob, Opačjeselo, Biljana in Dolenja.

Volitve na Kranjskem in na Goriškem.

Deželni zbor kranjski je razpuščen in razpisane so že nove volitve, ki se bodo vršile 9. junija za kmečke občine, 12. junija za trge, mesta in kupčijsko zbornico ter 15. junija za veliko posestvo. V razpuščenem deželnem zboru je bila dežela nenaravno zastopana, kajti peščica Nemcev je imela večino v zboru, ogromna večina Slovencev pa manjšino. To se je bilo zgodilo s pomočjo prejšnje kranjske vlade, posebno glasovitega viteza Vestenečka, zoper katerega so se Kranjci zastonj pritoževali.

Sedanja kranjska vlada ne bo nasprotovala narodnim kandidatom; zato se ni bati, da bi ne zmagali Slovenci, kjerkoli jim je mogoče. Veliko posestvo ima večinoma nemške in nemškutarske lastnike; zato bo v tej volilni skupini boj hud in zmaga je negotova, dasi ni nemogoča, ako se zherejo vsi konservativni elementi proti fakijski opoziciji nemškutarskih zagrizencev.

Kranjski volilci so dajali vedno lep izgled drugim Slovincem in so kazali, da niso le po zemljepisni legi, ampak tudi po političnem spoznanju in modernem delovanju Slovincem središče. Surova moč nepostavnih podjetij jih je sicer včasih spravila v manjšino, ali narodnega značaja jim ni mogla vzeti. Skazovali so spoštovanje duhovski in svetni oblasti, kakor se

spodobi, ali političnega prepričanja niso premenjevali po vihanji brk mogočnih mož. Odrajtovali so davek možem, ki so za to postavljeni ali glasove so oddajali možem, ki so jih bili vredni. Okrajni glavari, komisariji in pisarji so imeli polno veljavo v svojih uradih, na volišči pa ni poznal kranjski kmet višega gospoda, ko postavijo, ki mu varuje pravico, da sme voliti po svojem prepričanju. Tako so delali Kranjci in so si čast pridobili pred celim svetom.

Razpuščen je tudi goriški deželni zbor in razpisane so nove volitve. Novi zbor se snide 16. avgusta, da se sestavi in da reši letošnja opravila. Ob času volitev v deželni zbor se pokaže, ali smo Goričani vredni bratje Kranjcev, ali pa se le po imenu štelimo za Slovence. Takrat se pokaže, ali so naši mogočni župani, ob enem predsedniki okrajnih cestnih odborov, res Slovenci, ki iščejo Slovincem koristi s tem, da delujejo za zavedne, razumne, delavne, narodne kandidate, ali pa jim je več za lastno osebo in za izvoljenje svojega srca, pa hude nasprotnike vsega, kar diši po slovenščini. Bojimo se, da se za časa volitev odkrije na Goriškem gnoj, kakoršen se drugod ne nahaja tako kmalu.

Po drugi strani nas pa tudi navdaja zaupanje, da se pokažemo vredne slovenskega imena, kajti dan na dan se širi spoznanje, da narodu bo rešitev iz sebe in po svojih močeh, nikakor pa ne po mogočnih gospodih, ki delajo na vse kripje, da imamo šole in politične urade nemške, sodnije in druge naprave pa italijanske. Nikakor ne moremo pričakovati prave pomoči od moža, ki trdi, da v Istri mora biti eden občevalni jezik, namreč italijanski, na Goriškem pa italijanski ali nemški. Kdor dela vedne kolobarje okoli takega gospoda in njegove okolice, lahko sam spozna, da ne more zastopati naroda. Zato upamo, da se o pravem času tudi na Goriškem združijo vse moči, kakor na Kranjskem, in da bodo posnemale sosedne Slovence, ki imajo pri volitvah celi narod pred očmi in volijo, kakor zahteva čast in korist naroda.

Dopisi.

V Gorici, 14. maja. — Od 3. do 6. tekočega meseca se je mudil gosp. ministerski svetovalec dr. Lorenz, ki je ob enem poročevalec v kmetijskem ministerstvu, v Gorici, kjer je ogledoval c. k. sviloprejo in vinsko poskuševališče, kakor tudi deželno kmetijsko šolo.

Na slovenskem oddelku kmetijske šole, kamor ga je spremljal gospod dr. Abram kot zastopnik deželnega odbora, je ostal cele tri ure. Med tem časom je natančno ogledal celo novo šolsko poslopje, posebno pa šolo, kemično-fizikalni laboratorij ter vrelnu in vinsko klet, kjer je pokušal razna vina, izmed katerih mu je najboljše dopadla briska rebula. Nadalje je ogledal tudi polja, nogače, drevesnice itd. Posebno se je tudi zanimal za teoretično-praktični poduk v šoli pa za število učencev. Gosp. svetovalec se je sploh jako laskavo in povoljno izrazil o tej šoli, v cellem njenem vstrojstvu, kakor tudi o njenem napredku.

12. t. m. so se vršile pololetne poskušnje na tem zavodu. Izpraševalo se je iz sledečih predmetov: umna živinoreja, trtojeja, škodljive in koristne živali kmetijstvu in gozdnarstvu, kmetijsko kujigovodstvo, sadjereja, životoslovje, rastlinstvo in rastlinoreja. Vsi učenci so točno in samostalno odgovarjali iz vseh predmetov tako, da je gosp. deželni glavar Pajer posebno pohvalo izrekel učiteljem in učencem.

Zdaj se podaja našim kmetovalcem priložnost, da vsak količjak premožni posestnik svojega sina pošlje v to šolo, ki je navlašč samo za nje ustanovljena, da si zadobé potrebne znanosti v kmetijstvu, da jim bode potem mogoče, domov se povrnuvši, uspešno gospodariti. Kakor je zdaj urejen zavod, vzdrževalni stroški ravno niso veliki. Učenec dobi stanovanje in poduk zastonj, nadalje dobi za praktična dela vsako soboto malo odškodnino, ki more (vse po jakosti učence) na mesec tudi do 5 gld. iznašati. Osem dija-

kom podeljuje deželni odbor mesečne podpore po 8 gld. Za vso hrano in perilo plača vsak učenec v zavodu 10 gld. na mesec. Kdor ima torej podporo in tedensko nagrado za delo, lahko uživa tem izhaja. Od doma potrebuje samo obleko. V šolskem poslopju more čez 30 učencev stanovati. Stanovanja so jako krasna in zdrava.

Sadja, razun češenj, bode letos v goriški okolici malo, in, kakor sem poizvedel, tudi v Brdih in po vipavski dolini ne kaže najbolje. Škodovalo jo dolgo suho, vetrovno vreme, na to pa (s)nevni dež, kadar so drevesa najboljše cvetla. Ozimna žita kažejo po celi deželi prav dobro ter moremo upati dobre letine, ako še kaj ne pride, predno žito dozori. Mraz ni trtam lotos nikjer škodoval in zdi se nam, da je prišel čas, ko nam Bog da dobro vinsko letino, da naš ubogi kmetič ne bo imel samo upanja, ampak tudi obilen pridelek.

Da se je dornberška vinska razstava dobro obnesla, ste, gosp. urednik, uže v zadnji „Soči“ poročali. Jaz bi imel danes samo en nasvet, glede vinskega društva, namreč ta, da bi se pravila tega društva tako preuredila, da bi bilo to društvo za celo vipavsko dolino s sedežem v Dornbergu. Ako bi se to zgodilo, bi se lahko društveni člani od 50 tudi na 1000 (tisuč) pomnožili. Kake ogromne koristi bi bilo to za celo vipavsko dolino glede vinoreje in kletarstva, hočem v drugi številki „Soče“ obširno razložiti, ako bode slav. uredništvu ljubo. (Prosimo. Ur.)

Na Sv. Gori, 17. maja. — Shod prijateljev cerkvenega petja, ki je bil sklican za današnji dan na Sv. Goro, obnesel se je izvrstno in bo imel, kakor upam, najboljše nasledke za cerkveno petje v goriški nadškofiji, naslednici oglejske patriarhije.

Že sinoči so prihajali duhovniki, učitelji in pevci iz raznih krajev, da bi se udeležili naznanjene cerkvene slovesnosti in posvetovanja o prospehu cerkvenega petja. Zvečer je bilo nabranih okoli 30 deležnikov pomenljivega shoda, ki so se danes zajutra pomnožili na dvojno število in čez po novo došlih gospodih raznih stanov.

Ob 9. uri je pel slovesno sv. mašo preč. g. Fr. Vidic, dekan kanalski, kateremu so odgovarjali pevci na koro popolnoma pravilno. Pevci so se držali sporeda, ki ste ga že zadnjič naznanili, in so, spremljani z orlami, katere je g. Fajgelj iz Tolmina mojstersko prebiral, tako lepo peli, da je poslušalcem duša plaval proti nebesom in da se je posebno takrat spoznało, kako slabo je gledé verske spodbude ono petje, ki se sicer navadno sliši pri petih mašah tudi v mestu. Petje je vodil preč. g. Ad. Harmelj, župnik šebreljski, ki je bil pripeljal seboj svoje pevce, kakor je bil to storil tudi č. g. Bl. Grča, vikar čepovanski, pravi začetnik tega podjetja.

Po končani službi božji, ob 10. uri, bilo je posvetovanje v sakristiji za velikim altarjem. Posvetovanja se je udeležilo 64 oseb, med katerimi je bilo 25 duhovnikov (3 dekani: iz Cernič, Kanala in Tolmina; 2 oo. frančiškana iz Gorice; 3 domači gospodje), 11 učiteljev, 6 bogoslovcev, 22 pevcev, pevk in prijateljev cerkvenega petja. „Soča“ je bila zastopana po svojem uredniku, g. Ant. Fabijanu.

Na predlog č. g. vikarja Grče izbere se za predsednika zborovanju preč. g. J. Kragelj, dekan tolminski, ki prevzame predsedništvo in imenuje tajnika g. Bl. Grčo. Na to govori profesor Sedej o liturgičnem (bogoslužbenem) petji, razlaga njegovo lepoto in veličastvo, popisuje posamezne oddelke petja pri slovesni sv. maši, govori o cerkvenih določbah gledé cerkvenega petja ter o potrebi, da se pevci po njih ravnaajo, in navdušuje slednjič duhovne in orglavce za opisano in zapovedano cerkveno petje.

Potem poprime besedo preč. g. Harmelj in govori o načinu, kako se da prav lahko in v kratkem vpeljat pravo cerkveno petje, katero sploh Cecilijansko imenujejo. V izgled je navedel č. g. Jereba v Jagersčah, ki je bil pred nekaj leti v muziki popolnoma nevešč, ki je pa zdaj voditelj izgledno izobraženega

zboru v Jagerščah, v slovenskem Gašurnu (G. je mala vas na Tirolskem, kjer v cerkvi izvrstno pojejo). Dajle nasvetuje, naj se v pospeh cerkvenega petja ustanovi cecilijansko društvo za goriško nadškofijo, pojasnjuje, na kaki podlagi bi se moralo to storiti, in prosi naj se društvo že danes ustanovi po pravilih, katera je izročil predsedniku. Predsednik prosi govornika, naj pravila prebere in pojasni, kar g. župnik radovoljno stori. Navzoči gospodje so govorniku glasno pritrdjevali.

Za tem je nasvetoval g. predsednik, naj se voli osnovni odbor in sicer v svoji večini iz mestnih udov in takih, ki so prav blizu mesta, da bodo mogli hoditi k sejam. Voljeni so: dr. Gregorčič, profesor Sedej, dekan Cibič, dekan Vidic, župnik Harmelj, o. Konstantin reda av. Fr., mestni učitelj Mercina, nadučitelj Jug in nadučitelj Černic (zadnji kot namestnik). Sledile so razne zahvale; na to je bilo zborovanje sklenjeno, ki je trpelo skoraj do poludne. Pri obedu so se vršile razne napitnice na gg. osnovatelje, pevce, deležnike in prijatelje cerkvenega petja.

Zbor se je vršil prav lepo, da nikdo ni tako pričakoval. Hvalo zasluži vnetje gg. duhovnov, pa prav tako tudi gg. učiteljev in pevcev, ki so se enoglasno izrekli za tako petje. Cecilijansko društvo se osnuje brez razločka narodnosti za Slovence in Italijane vkup.

V Šempasu, 15. maja 1883. — Naše volitve v občinski zastop. Dolgo sem pričakoval, da se kedo drugi tega poprime, da bi naznanil, kako so se vršile naše volitve. Ker ni nikdo do danes tega storil in ker nas je predzadnja „Soča“ goriškim mestnim volilcem gledé vztrajnosti v izgled postavila, štejem si v dolžnost nekoliko o tem spregovoriti, posebno ker sem opazoval obojni moči, ki sti se pri volitvah borili.

Vsled županstvenega razglasa bila je dne 4. aprila t. l. volitev novega občinskega zastopa za tukajšnje katastralne občine. Županu nasprotna stranka, tako imenovana faksijsna, katera je delala opozicijo, ker županstvo ji ni bilo po volji in po njenem ukusu, bila je delavna pri agitiranju, ker je vedela, da ji je večina volilcev nasprotna. V to svrhu začela je že meseca novembra preteklega leta delovati, ter je tudi županstvu izročila 26. novembra svoje „poslano“, v katerem je izrazila svojo željo po volitvah, ter je zahtevala, naj se volilni imeniki 3. decembra v pregled razporežijo. Med tem je pa pridno agitirala in nabirala po svojih zastopnikih pooblastila, pri čemer se pa ni nič ozirala na določbe §. 4. občinskega volilnega reda od 7. aprila 1864. Z ozirom na to, da ni bilo pri rokah potrebnih pripomočkov, županstvu ni bilo možno razpisati volitev; zato se je stvar tako zakasnila, da so bili volilni imeniki še le 11. svečana razporeženi.

Bolj ko se je volitev bližala, bolj glasno so zastopniki opozicije objavljali program svojemu delovanju za slučaj, ako bi zmagali. Med tem pa so volilci županove stranke vedno popraševali, kaj in kako se misli, zdaj posameznega starašina, zdaj županstvo. Ker spada pod tukajšnjo županijo več davkarskih občin, ni ostajalo drugega, kakor da so kompromis naredile ter potem skupno volile moče, za katere so se zjedinele; drugače ni bilo upati zmage. V ta namen so se volilci eden drugega pridno k volitvi vabili. Na dan volitve so imeli pred volitvijo volilci posameznih razredov shod in pogovor o kandidatih. Na to je začela okoli 9. ure zjutraj volitev v III. razredu, katera se je udeležilo 87 opravičenih volilcev. Izvoljeni so dobili 81 do 83 glasov; nasprotnih volilcev so se volitve v tem razredu udeležili 4, reci: štiri, kakih 40—50 jih je pa volišče zapustilo, ne da bi bili glasovali.

Volitev v tem razredu je trajala do 1 ure popoldne; potem je bil do 3 ur oddušek. Na to začne II. razred voliti s 27 volilci; izvoljeni so dobili od 25 do 27 glasov; dva ali trije so odšli, ne da bi bili volili. Naj mirneje je bilo v I. razredu, kateri je poslal 11 volilcev; izvoljeni so dobili po 10 in 11 glasov.

Kdor je opazoval gibanje tistega dne, videl je nenavadno sikanje opozicijonalcov; celo solzne oči sta imela dva, ko sta videla, da jima je v tej zadevi odklenkalo (vsaj za 3 leta). Glavni stan je bil v navadnem zbirališču pod pokroviteljstvom boga „Zevsa“, kateri pozna dobro §§., ie §. 4. obč. volilnega reda gledé pooblastil mu je bil neznan.

Po končani volitvi se je marsikaj slišalo od onih, ki niso bili izvoljeni, da ugovor napravijo proti volitvi, češ da se ni postavno postopalo, vendar se tega niso lotili.

Ko je propadla stranka županstvo v rokah imela, so bili vselej ob času volitve ugovori (rekursi), to je leta 1875. in 79. Pri prvi sta bila dva izvoljenca ovržena. Vse kaže torej, da je postava sedanjemu županstvu bolj znana, ko prejšnjemu.

Šempasec.

Iz Sv. Križa pri Ajdovščini, 8. maja. — Minoli teden je bil za nas kaj nesrečen, kajti izgubili smo iz svoje srede moža, ki je bil ne le nam mestjanom, am-

pak tudi zunanjim obče znan in priljubljen. Križni petek, to je 4. t. m., po 10. uri zjutraj iznenadilo nas je nenavadno zvonjenje v samostanskem zvoniku, ki je naznanjalo, da je moral kedo izmed redovnikov preseliti se v boljši svet. Hipoma raznesla se je prežalostna vest od ust do ust, da je nemila smrt prestrigla nit življenja častitemu bratu Krispinu, ključarju tukajšnjega samostana, ki je po kratkej bolezni v 69. letu starosti mirno v Gospodu zaspal. Tužna novica privabila je marsikomu žalostno solzico v oči; vse je zdihovalo in žalovalo po prerano umrlem čestitem bratu Krispinu.

Rojen je bil 8. maja 1814. v Montebellu na Laškem. Kot redovnik živel je večidel v tukajšnjem samostanu in bil je jako priljubljen. Bil je vse skozi pobožen in vzgleden redovnik ter pravi brat svojim sobratom in usmiljen oče ubožcem, posebej pa ubogim otrokom, ki ga ne bodo mogli tako kmalu pozabiti. Pobožnost, usmiljenje in gostoljubnost bile so njegove posebne čednosti, ki so ga priljubile sobratom in vsakemu, kedor koli ga je poznal; zato ostane vsem vedno v blagom spominu. Dokaz temu je obilno obiskovanje in kropljenje ljudstva, ko je bil na parih, in pa njegov slovesni pogreb. Ves čas, ko je ležal na mrtvaškem odru, hodilo ga je ljudstvo nepretrgano kropit od blizu in daleč.

Jako slovesen je bil pogreb ranjkega brata 6. t. m. Ob 4. uri popoldne zbralo se je pred samostanom veliko ljudstva mestnega in iz okolice, ki je hotelo zadajo čast skazati častitemu bratu Krispinu. Spreveda se je udeležila mimo mnogega ljudstva tudi častita duhovščina domača, iz Ajdovščine, Lokavca in St. Tomaža, Razum domačih odličnikov bilo je mnogo zunanjih, n pr. gg. učitelja iz Ajdovščine in Lokavca in drugi. Udeležili so se slovesnega, pa žalostnega spreveda učenci tukajšnje dvorazrednice pod nadzorstvom obeh gospodov učiteljev.

Red je bil vkjub tolikemu ljudstvu uzoren in spreved tako krasen, kakor jih je Sv. Križ doslej le malo videl. Dospeskim na mirovdvor narisal je domači g. župnik pobožno in blagotvorno življenje pokojnikovo v primernem govoru. Na to so zapeli tukajšnji pevci nagrobno precej dobro. Po dokončanem pogrebu razšli smo se vsak na svoj dom. Marsikomu igrala je solzica v očeh, ko smo zapuščali pokojnikovo gozilo, kateri smo izročili ostanke nepozabljivega častitega brata Krispina. Vsakdo je otožno vzdihnil: Bodi ti zemljica lahka in dušo naj ti ljubi Bog napaja z večno tolažbo v nebesih!

Križevski.

Na Srpenici, 15. maja. — Znano je gotovo tudi „Sočnim“ čitateljem, da Srpeničani hodijo veliko po svetu, kakor Bolcani sploh, da si s kupčijo pridobijo potrebnega živeža za se in za družino. Znano jim pa najbrže ni, kako se znajo Srpeničani po svetu možko obnašati bodisi v kupčiji, bodisi o drugih prilikah. Iz javnih listov in iz privatnih pisem, ki so nam došla, naj povem le en izgled, kako čvrsto se Srpeničani po svetu vedejo, ako jih kdo napade.

Andrej Fon, naš domačin, bival je začetka tega meseca na Moravskem, kjer je prodajal od hiše do hiše, od vasi do vasi barometre, ki kažejo težo zraka, in različne očne orode ali optične instrumente, kakor so dalnógledi, povečevalniki itd. Ko je bil na poti iz Studen v Mrakovin, v okraji telškem, sta ga kar nenkrat ustavila dva fantalica, katerima se je koj še tretji pridružil. Naš Fon je hitro spoznal, da možje nimajo dobrega namena, skoči v stran in zagradi celo pest barometrov, da bi se z njimi branil, ako bi ga napadli. Trije potepini so ostali nekoliko proč od njega, pa vendar ga niso pustili naprej, ampak eden je začel lučati vanj debelo kamnje. V tej zadregi se je posrečilo Fonu, da je izlekel iz predala svoje krosnje nabito pištolo, katero je vedno nosil seboj za ča nevarnosti. Ko jo je imel v rokah, dobil je še večjo srčnost, pomeri na razbojnike in jim ukaže, naj odidejo, če ne, da ustreli. Tudi to ni nič pomagalo, ampak zopet mu je zažvižgal kamen mimo uha, toliko da ga ni zadel. Tedaj pa sproži Fon svojo pištolo, ki je bila nabita z rezavim svinecem, ter zadene onega, ki je lučal kamaje, v ramo in v roko. Na to se spustijo vsi trije roparji v beg.

Fon je naznanil celo stvar žandarmeriji, in že tisti popoldan sta vjela žandarmerijska postajna vodji Langer in Kalab enega roparja v Telci. Prišla sta namreč v neko žganjarijo, kjer sta našla človeka, ki je bil na levi strani ves okrvavljen. Prašala sta ga, kdo ga je ranil, da je ves kivav, pa je odgovoril, da se ne more spomniti. Žandarja sta ga peljala k cesarski sodnji v Iglavo, kjer mu bodo pomagali, da se spomni, kdo in zakaj ga je osterlil. Naš rojak se je res lepo obnašal in je naredil čast naši občini; zato se mi je zdelo vredno, da to dogodbo razglasim po hvalevredni „Soči“, katero radi veremo. Živio Fon!

Iznad Hublja, 16. maja. — Nedavno se je bila tu v obližji sešla družba, ki je v svojih pogovorih razpravljala razna uprašanja. Na dnevnem redu bilo je tudi to: Bi se li dali občini Ajdovščina in Šturje gledé šole tako združiti, da bi bila za obe občini sa-

mo edna skupna štirirazredna ljudska šola? Eden dražbenikov, ki se usti, da veliko vé, pa malo zna, je trdil, da temu sklopljenju bi se više šolske oblasti protivile. Glej ga preroka! Okrajni šolski svet v Postojni je, kakor se sploh tu govori, v dogovorih z okrajnim šolskim svetom v Gorici, kako bi se omenjeni šoli v jedno skupno sklopili. V ta namen ima krajni šolski svet v Ajdovščini imeti sejo in ima stvar tudi občinskemu zboru v pretresovanje izročiti.

Pohubelji! Stvar je prerեսna; viedna je korenitega prevdarka. Šturci sami za se ne morejo doseči dvorazrednice, Ajdovci pa ne štirirazrednice. Združeni pa bi prišli do štirirazrednice, ker same više oblasti bi na to delale. Vsekako je to izvrstna misel, ki bi se dala tudi uresničiti, ako bi se dotičniki le gledé zemljišča, na katerem bi imelo biti šolsko poslopje, pogodili. A tu pojde hripavo! Oboji, Ajdovci kakor Šturci, so dobri; ali gledé omenjene točke so — da bi tako ne — neupogljivega lesa. Prvi kakor drugi se težko udaja, dasi bi se morali, ker gre za njih dobro, da se jim lastna šola zida na tujem svetu. Dobro premislite stvar, dragi Pohubelji, in vdajte se!

Ko bi pa do tega ne prišlo, zidajte si šolo na „neutralnih tleh“, to je nad Hubljem! Med bojnico in prejnico je struga tako globoka, da celo povodnji bi voda ne mogla škodovati zgradbi, ki bi se zidala nad njo. Premostiti bi bilo treba vodo v dolgosti, ki je šoli primerna. Tu tudi ni tolikega šuma in ropota, da bi poduk motili. Ker je svet na obojnih tleh in skoro v sredini občin, se ne bo mogel nihče pritoževati.

Če se vam ta prebedasta zdi, dasi ni ravno tako bosa, povem vam drugo. Zedinite se pod „dvojnó streho“ v štirirazrednico. Dva razreda naj bota tu, dva tam; in vse naj se vrši čredoma. Prvi dve leti naj bo v Ajdovščini 3. in 4. razred in v Šturjah 1. in 2.; drugi dve leti naj bota v Ajdovščini 1. in 2. razred, v Šturjah pa 3. in 4. Duhovska oblast je tudi tako zedinjena in vse je v najlepšem redu. Zakaj bi se tudi šola ne združila? Zjedinjenje šole, naj bo tako ali tako, bi bilo za vse prav koristno. Na to torej delajte!

Eden, kateremu so razmere Pohubeljev na drobno znane.

Z beneške meje, 15. maja. — Zdi se, kakor bi bili avstrijski Slovenci popolnoma pozabili na svoje beneške brate, česar jim ne morem nikakor v čast šteti. Ali menijo morda, da beneški Slovenci so za nje izgubljeni? Tega ne more še nikdo trditi. Res je, žalibog! da njih narodnost je na italijanskem brez veljave, da njih jezik nima nikakoršnih pravic, da njih šole so italijanske, v katerih je ostro prepovedano rabiti slovenščino, in da laška vlada dela za poitalijančenje slovenskih prebivalcev. Res je tudi, da večina Slovencev samih se ne briga za slovensko reč; kljub temu moramo se upati, da beneški brati bodo enkrat istih mislij z ostalimi Slovenci, da bodo skupno delali za čast in blagor celega naroda. Nadejati se nam je, da ta srečna doba skoraj nastopi, ker nekak začetek probujenja se je, hvala Bogu! že pokazal. S posebno ljubeznijo se je začela gojiti med mladimi narodnjaki do sedaj popolnoma zanemarjena slovenščina. Pridno naročujejo in čitajo slovenske knjige kljub vsem overam in zaprekam sovražnih Lahov in vkljub zasmeševanju nekaterih nesramnih odpadnikov, ki teptajo in zatajujejo svojo narodnost. Kakor so mi trdili, tudi število udov družbe sv. Mohora se je letos zdavno pomnožilo na Beneškem.

Matica Slovenska pošilja na Beneško svoje knjige in naša vrla časnika „Kres“ in „Ljublj. Zvon“ in hvale vredna „Soča“ imajo naročnike tudi mej beneškimi Slovenci, kar menda se ni drugim slovenskim časnikom prej nikdar zgodilo. Dosti dobrega bi se bilo nadejati od nekaterih mej duhovščino, mej bogoslovci in mej dijaki, ako bi se jim ne zagrajala pot omike v domačem jeziku. Bistrih glav ne manjka; to svedočijo darila (premiji), katera v videmski semeniški gumnaziji vsako leto Slovenci dobivajo, dasi jih ni ko 20 — 25, to je deseti del vseh mladeničev, ki študirajo v videmskem semenišči. Tudi lani je bil podeljen v III., IV., V., VI. razredu prvi prae mium Slovencev; tudi v I. razredu je bil en Slovenec odlikovan. Sami Lahji se morajo čuditi slovenskim glavam. To je dobro. Če torej tako vrli mladenči ostanejo zvesti poklicu, da budijo svoje brate za slovensko reč, za pravo naravno omiko, ni dvomiti o dobrem uspehu. Čas je, da bi se na Beneškem kaj premenilo, da bi se zboljšale narodne razmere.

Preverjen sem, da mladi beneško slovenski duhovni se ne bodejo vedli po izgledu starejših, kateri žalibog! so mnogo sodelovali pri popačenju svojega narečja, katerim pojmi narodnosti, rodoljubja itd. ali so bili nepoznani, ali pa so se jim zdeli bedasti. Nadejam se, da slovenščina ki pod laško vlado nima družega zavetja kot samo cerkev, se ne bode tudi v ti vrnkala laščini, da bo čista donela z lec, da si ne bodo poslušalci lomiili glav zavoljo premmogh tujih besed sé slovenščino v nerazumljivo narečje spojenih od onih malomarnežev, ki so za dušne pastirje Slovencev postavljeni. Nadejam se, da se mnogokaj na

bolje obrne; nađejam se celo da zatirani Slovenci dobijo enkrat na svoje zahtevanje od više gospode zastopnika Slovenca v videmskeji kuriji (škofijskem uradu), kateri bo znal s Slovenci vsaj pregovoriti, kadar bodo imeli v kuriji opravka. Konec bi bilo tako marsikateri sitnosti, ki se zdaj prepogosto ponavljajo.

Še bi hotel govoriti; ali dovolj naj bo tega za sedaj; več drugi pot. — Bog blagoslovi početje mladih narodnjakov na Beneškem. Avstrijski Slovenci naj pa enkrat resno pomislijo na zanemarjene brate, naj pomagajo novim rodoljubom, da jim srce ne vpade. Naj pomislijo, da gre za dobiček celemu narodu, kateremu ohraniti 30 tisoč ljudi (toliko je menda beneških Slovencev) je toliko, kakor večjim narodom ohraniti jih en milijon.

Kdor je resnično vnet za blagor naroda, mora biti tudi vnet za probujenje dremajočih bratov. Torej na noge, narodnjaki! Pomagajte s knjigami, z razumnim svetom, kolikor morete. Naj ne bode moj glas, glas ki se votlo razlega po puščavi.

X.

Politični pregled.

Še ni povsem končano poslovanje državnih zbornic, kajti gosposka zbornica obravnava ravno kar še zadnje po državnem zboru že rešene načrte postav, predloge itd., in že priobčuje dunajski uradni list „Wiener-Zeitung“ cesarsko pismo (patent), ki sklicuje deželne zbornice Nižje Avstrije, Solnograške, Štajerske, Šlezije, Tirolske, Bukovine, Dalmacije, Goriške in Gradiške ter Istre. Ti deželni zbori so sklicani naslednje dni v svoja postavna zbirališča: deželni zbor nadvojvodine Avstrije pod Anišo dne 21. maja; deželni zbori vojvodine Štajerske, Solnograške in Šlezije dne 28. maja; deželni zbor Tirolski dne 4. junija, Bukovinski dne 20. junija, Dalmatinski 25. junija, Goriški in Istrski 16. avgusta t. l. Deželni zbor kranjski, kateremu bi bila pretekla doba še le julija meseca, je razpuščen. Nove volitve so razpisane 9. junija v kmečkih občinah, 12. junija v mestih in trgih in 15. junija v velikem posestvu. Enaka osoda doleti tudi češki deželni zbor; pričakuje se dan na dan cesarsko pismo, vsled katerega bo oni deželni zbor razpuščen. V zvezi s tem je neki potovanje deželnega maršala Auersperga na Dunaj. Mož, ki se je pri zaključni zadnje seje v češkem deželnem zboru zelo predrzno vedel, tako da je pri najvišem dvoru popolnoma v nemilost padel, bi rad rešil ustavovercem na Češkem to, kar bi bilo še rešiti mogoče. Toda nađejamo se, da bo res trud zastoj.

Tudi tržaški namestnik, baron Depretis, peljal se je zadnje dni na Dunaj. Najhitreje je tudi to potovanje v zvezi z volitvami na Goriškem.

Naš presvitli cesar je vzprijel 14. t. m. zvečer kneza črnogorskega Nikico ter ga je po tem na njegovem domu obiskal. Isti dan je obiskal cesar tudi cesarjeviča Rudolfa in njega soprogo v Laxenburgu, a drugi dan kraljevo obitelj v Monakovem, od koder se je vrnil v Schönbrunn. Tudi cesarjevič Rudolf in drugi udje cesarske hiše so obiskali črnogorskega kneza, kateri se odpelje naravnost v Moskvo in kronanju.

V Rusiji pečajo se vsi krogi prav marljivo s pripravami za slavnosti kronanja cara Aleksandra III., ki se bo vršilo 27. t. m. Car je že imenoval vojake, ki so odredjeni za pobočnike v Moskvo došlim kneževskim osebam. Najetih je 60 stanovanj za zastopnike časnikov, katere se dotičnikom prepusté brezplačno. Mej veliko ljudsko veselico na dan kronanja vzdigne se velikanski balon, katerega čolnič bo obsegal 30 ljudi, ki bodo metali srebrne svetinje in denar med ljudstvo.

V italijanskem državnem zboru pečajo se zopet s politiko. Crispi govorec o Oberdanku je dejal, da se njegovo dejanje in mišljenje ne more imenovati nepatrijotično, temveč da je gibanje, za katero je umrl velikodušni mož z imenom Italije na ustnih, izraz patrijotizma. Tudi Cavalotti je obsojeval zunanjo politiko vlade ter je očital, da hoče zvezo z Avstrijo le iz bojzljivostjo in da ne spoštuje niti sodnikovih razsodb, ker je rekla znanemu Ragosi, Oberdan-

kovemu pajdašu, katerega so perotniki v Vidmu nekrivega spoznali, da naj ne misli na to, da bi zopet dobil patent za lekarno, katero je imel v Toscanelli pri Rimu.

To so naši novejši zavezni. Bog varuj Avstrijo takih prijateljev, neprijateljev se bode sama otresla.

Domače stvari.

Njegovo Veličanstvo presvetli cesar je blagolilo podeliti iz lastnega zaklada 300 gld. za cesto iz Zalovšč skozi Rifenberg v Komen.

Goriški veterani se udeležijo prihodnji četrti, na praznik sv. R. Telesa, popoldne cerkvene slovesnosti, procesije, na Kostanjevici. O 5. uri se zberejo na senenem trgu blizu mestnega vrta, odkodar se podajo z zastavo in godbo na Kostanjevico. Popoldanska procesija ima navadno prav obilno deležnikov in bo toliko slovesnejša zaradi veteranov. Ni dvomiti, da se udeležijo veterani v mnogem številu in v društveni obleki te svečanosti, ki je Goričanom od nekdanj priljubljena. Gorica bo veteranom hvaležna, da povzdignejo domače praznovanje.

Volitve v mestno starešinstvo so v 3. in v 2. razredu že dovršene. Vršile so se blizu tako, kakor smo v predzadnji številki označili. G. Fr. Marzini, dolgoletni starešina in dobro izveden v občinskem gospodarstvu, je pojasnil in pograjal dosedanje gospodarstvo v posebni knjižici in v „poslanem“ v tukajšnjem konservativnem listu. Ob enem je rekel, da Goričani niso vredni, da bi si on za nje prste smodil, med tem ko oni sladko dremujejo in sesajo iz sesalke, katero si sami napravljajo in katero jim polnijo njih varuhi. Gospod D., dolgoletni goriški župan, moč stare korenine, pošten in pravičen, je objavil v omenjenem konservativnem listu, da sedaj šteje Gorica lepo število Slovencev, pravih meščanov, in da bi bilo pravično, da se tudi kak Slovenec voli v občinski zastop, na kar je tukajšnji „liberalni“ list ustnice tako čudno zvil, kakor bi bil ugriznil v najhujšo kisliko. To je bilo vse, kar je storila konservativna stran za letošnje volitve v mestni zastop.

V takem položaji bi bil mogel prorok poklicati v starešinstvo kogar koli bi bil hotel; ali to se ni zgodilo. Njegov mojster mu je rekel: ostani tam, kjer si, in ne prestapaj mej tvojega delokroga. Za te je pero, kuhavnica pa za me, sem ž njo! Hoté ali nehoté je prorok zvil zastavo in je moral izročiti kuhavnico svojemu mojstru, ki je pokazal nenavadno izurjenost v svojem poslu, dasi ni še celo leto na mojsterskem stolu. Tiho in brez hrupa je začel mešati po kotlu, v katerem se kuhajo goriški starešine, in brzo so mu splavali na vrh možje, o katerih se ni bati, da bodo svet pretresali. Prorok ni smel govoriti, konservativci so bili veseli, da niso bili siljeni govoriti, in tako je mojstrova obveljala in vsega hvali, da je zual tako mirno in lepo stvari urediti. Zdaj bo Gorica srečna, ker ima župana, ki zna; proti županu prorok ne sme znati, konservativci pa nočejo znati, ker znati se pravi delati, in delo goriškim konservativcem ne diši. Srečno mesto, kateremu ni treba misliti, za katero misli le eden; vsi drugi smejo sladko spati. Kako lepo?

Morske kopeli za škrofulozne otroke se odprejo tudi letos, kakor že več let na otoku Grado (Gradež). Poseben odsek, kateremu je predsednik grof Coronini, skrbi za otroke v vsakem oziru s pomočjo usmiljenih sester. 36 otrok vzame odbor v kopeli zastoj. Ti otroci ne smejo biti pod 6. in ne nad 15. letom starosti in morajo dokazati, da so jim bile stavljenе koze. Prošnje naj se pošljejo na dotični odbor po c. k. okrajnem glavarstvu ali pa (v Gorici) po magistratu do 15. junija t. l. Dodaj naj se zdravniško spričevalo ter rojstni in ubožni list. Odbor sprejema v svojo skrb tudi otroke premožnih starišev proti temu, da plačajo vsak dan 1 gld. — Morske kopeli imajo za škrofulozne otroke močno zdravilno moč; zato priporočamo roditeljem, ki imajo take otroke, naj prosijo za brezplačno sprejetje svojih otrok v te kopeli ali pa za sprejetje proti plačilu. Kesali se ne bodo.

G. Mihael Komel, učitelj na italijanski pravljaluici (Vorbereitungsklasse) za srednje šole v Gorici, pojde s koncem tekočega leta v stalni pokoj in naredi prostor g. Klančniku (tudi: Quantschniggu), bivšemu šolskemu nadzorniku za sežanski okraj kateri je iz službenih ozirrov prestavljen v Gorico. G. Komel je tudi zunaj šole veliko delal za omiko, poseba za lepo svetno in cerkveno petje. Bog ga ohrani!

Društvo sv. Vincenca v podporo mestnih revežev bo praznovalo prihodnjo nedeljo petdesetletnico svojega obstanka z italijansko pridigo in peto sv. mašo ob 7½, oziroma ob 8. uri zajutra v cerkvi oo. kapucinov. Društvo se je ustanovilo leta 1833 v Parizu. Goriška podružnica obstoji nekaj let in je dobila ni dolgo 150 gld. podpore od cesarice Marijane. Slovesno mašo bo pel prošt, mons. Valussi.

Deželni zbor goriški je sklican v zasedanje na 16. avgusta. Volitve so razpisane na 23. in 30. junija ter na 3. in 6. julija t. l. Rodoljubom pripočamo, naj se pripravijo o pravem času, da volitve častno izpadejo za goriške Slovence in goriško deželo.

Dr. Jernej Widmer, bivši knez in škof ljubljanski, umrl je v svojem rojstnem mestu v Kranju 17. t. m. ob štirih zjutraj po dolgeji bolezni v 81. letu starosti. Rojen je bil 11. avgusta 1802, v duhovna posvečen 12. avgusta 1827., mnogo let je bil dvorni kaplan in vodja v Avgustineji na Dunaji. V škofa je bil posvečen 17. junija 1860; 10. julija 1875 je odložil vladanje ljubljanske škofije in je do svoje smrti živel v rojstnem kraju. Bil je učen mož in izvrsten govornik, kateremu ohrani ljubljanska škofija hvaležen spomin. Bog mu daj večno luč!

Domača obrtnija. Franc Bavčar in društveniki iz Sela pri Črnicah izdelali so prav lepo in umetno izpeljano opravo za dve spalnici v slogu renaissance. Celo delo je vredno nad 2000 gold. in je bilo namenjeno za tržaško razstavo. Bolezen je zadržala g. Bavčarja, da ni mogel dela o pravem času izgotoviti. Da bi za dragoceno delo laže kupca dobili in da bi občinstvo spoznalo, da se more tudi na domačih tleh in od domačih ljudi kaj dobrega narediti, so društveniki svoje delo razstavili v via Giarđino, blizu ogrske krone, nasproti kavarni Schwarz. Razstava bo trpela do 38. t. m., vstopnina znaša 10 kr. Omikancem in in rokodelcem, posebno mizarjem, priporočamo, naj ne zamudijo lepe prilžnosti, ampak naj si ogledajo mojstersko delo. G. Bavčar in tovarši izdelujejo vsakovrstno pohištvo, fino in navadno, kakor kdo želi; zato obračamo pozornost sl. občinstva še enkrat na umetni izdelek. Ta oprava bi bila lep kinč vsaki še tako bogati in imenitni hiši.

Gosp. Iv. Ferrario, izdelovalec dežnikov, ki je Slovence po svojih trdnih in lepih dežnikih že dolgo znan, preseli se v Raštelj h. št. 10., kjer je štuceno popravi in dal ji tudi slovenski napis. Slovenci! zastoj nam nikdo nič ne dá. Ker moramo plačati vse, hodimo kupovat k tistim, ki nas spoštujejo, torej po dežnike k. g. Ferrarioju v Raštelj.

Iz kanalskih hribov smo dobili dopis, ki močno toži čez nekega učitelja, češ da ravna preostro in nečloveško s svojimi učenci. Menimo, da stvar spada v področje šolskih oblastij, zato je nismo priobčili. Dotičnik ali dotičniki naj se obrnejo na krajni ali okrajni šolski svet, ki gotovo izpolni, kar mu postava naklada.

V Komnu se je odprla telegrafična postaja z omejeno službo (samo po dnevu). Natančnejši dopis o tej reči nam je obečan. — Tudi v Kobariidu je dovoljena, pa ne še odprta, telegrafična postaja in sicer, kakor piše „Edinost“, na slovensko prošnjo, katero je nasvetoval lausko jesen neki visok mož. Dober svet je včasih zlata vreden.

O družbi sv. Mohora piše celovski „Mir“ v svoji številki od 10. t. m. tako le: „Tako razveselivne novice, kot danes, še nismo nikoli o družbi sv. Mohora poročali. Ko se je l. 1875 oglasilo 26.336 udov in l. 1876 celo 26.815 družbenikov, prešinila je vse rodoljube neizreklija radost in tuji so nad tako ogromnim številom kar strmeli. Sploh pa se je mislilo, govorilo in pisalo: sedaj je družba dospela do vrhunca svojega razvitka, svojega napredka. In res se je leta 1877 število udov skrčilo na 25.863 in leta 1878 na 24.412 družbenikov. Dasiravno se je leta 1879 pomnožilo zopet na 25.333, leta 1880 pa na 25.430 in leta 1881 na 25.094 udov, zmanjšalo se je lani za 610 udov, tako, da je bilo l. 1882 vpisanih 527 dosmertnih in 23.947 letnih, vkup: 24.474 družbenikov. Letošnja nabera je sklenjena, prospeh družbe pa tako sijajen, tako velikanski, da presega vse naše nade, vse naše upanje! Kajti čez 28.000 udov je letos družbi pristopilo, tedaj okoli štiri tisoč več kot lani. Toliko jih dosedaj še ni bilo leto ni bilo vpisanih. Imenik se sedaj sestavlja, konečno urejen je za goriško nadškofijo, v kateri se je število pomnožilo za 1095 udov in goriška nadškofija šteje letos 3883 družbenikov. Tudi na Koroškem jih je za 210 več in krška škofija ima letos 2608 udov družbe sv. Mohora. V lavantinski škofiji pa nje dekanije, da ne bi štela več udov kakor lani, na novo je vpisanih 1148 in samo lavantinska škofija šteje 9125 družbenikov. In kdo je največ pripomogel k tako nepričakovanemu in tako velikanskemu razvitku naše družbe?“

Vpisovalne pole pričajo, da veliko novih udov je privabila obče pohvaljena Volčičeva knjiga: „Življenje Marijino“, druge zopet je kar „vlekla“ težko pričakovana cerkvena pesmarica in molitvena knjiga: „Cecilija“, in zaželjena: „Cerkvena zgodovina.“ Vendar kaj pomagajo najboljše in najmikavniše knjige, ako jih nihče ni priprostemu ljudstvu in narodu ne priporočuje! To pa so ravno letos s posebno skrbjo in s pravim navdušenjem storili gg. poverjeniki, farni predstojniki in družbini prijatelji po vseh slovenskih pokrajinah. Njim gre prva in največja zasluga, tedaj tudi vsa hvala in zahvala, za sijajni napredek, katerega je družba letos doživela.

Posebna hvala gre pa tudi našim domačim listom in časopisom, ki so vsi brez izjeme ob vsakej priložnosti družbo sv. Mohora priporočevali in narod spodbujali k pristopu. Odbor spolnuje le svojo dolžnost, da vsem rodoljubom, ki so njegovo prizadevanje tako požrtovalno, tako neutrudljivo in vstrajno podpirali, izreka očitno in najkrepkejšo zahvalo. Pač veselo naznanilo za ves slovenski narod.

Listnica uredništva. Gosp. dopisnikom: z Dunaja, iz Brd, iz Trsta, iz Bolca: za ta list smo dobili prepozno; prihodnjič.

Razstava hišne oprave

za dve spalnici, obstoječe iz posteljnakov, umivalnikov, omar i. t. d.

Umetno delo v slogu „renaissance“ v urednosti nad 2000 gl., ki je zaradi svoje umetniške dovršenosti vredno, da je vsakdo ogleda.

Vstopnina 10 kr.

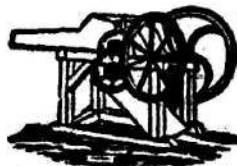
Razstava trpi od 17. do 28. maja.

Via Giardino v hiši Vergna, nasproti kavarne Schweiz.

Delavnica je v Selu pri Cerničah (na Goriskem) K obilnemu obiskovanju vabijo Bavčer & družt.

HENRIK LANZ, na DUNAJI.

III. Hintere Zollamtsstrasse 13a.

Parne mlatilnice in vozila od 2 do 8 konjskih močij. Mlatilnice za roko in na vlačilo [1 do 6 konjskih močij]. Reznice, mlinci za trgano moko, drgnice itd.

Najnovejša dela, potrjene sestave, nizke cene.

Čez 100.000 takih strojev prodanih.

Ilustrovani katalogi brezplačno in prosti poštnine.

Čvrsti, pošteni agenti in razprodajalci se iščejo.

Wichtig für Jedermann.

Durch alle Buchhandlungen zu beziehen:

Das Neue Volksschul-Gesetz

samt den in Geltung gebliebenen Bestimmungen des Reichs-Volksschul-Gesetzes vom 14. Mai 1869; den einschlägigen Verordnungen und den Vorschriften, betreffend des Verhältnisses der Schule zur Kirche. Populär dargestellt und durch die Spruchpraxis des k. k. Reichsgerichts und des k. k. Verwaltungs-Gerichtshofes erläutert von Dr. Sigmund Goldberger.

Preis 30 Kreuzer.

Gegen Einsendung von 35 Kreuzer überallhin franco. Man verlange ausdrücklich nur Dr. Goldberger's „Neues Volksschul-Gesetz“

A. Hartleb's Verlag in Wien, I., Wallfischgasse 1.

TISKANE OLJNE PODOBE, okvirji in ogledala

se kupijo ceno in dobro le neposredno v tovarni

Gustav-a Kerstan-a, na Dunaji, II. Körnergasse 1.

Zapisniki in ceniki brezplačno in poštne prosti.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najhujše žledene bolezni. Prav izvrstno vstrežajo zoper hemoroide, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glitiam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljave pa edino v lekarnici Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korminu. Ena steklenica stane 30 novcev.

KLINGL & BAUMANN NA DUNAJI

! Dalnogled !

(Nov optični orod za v žep.)

za pohajanje, gorske prebivalce in na deželi itd.

kaže na 3-4 ure daljave čisto in razločno.

Ta novo iznajdeni dalnogled obstoji iz 2 optičnih leč, ki so dajo prijet na katero koli paličo itd. in so razmeroma veliko večega uspeha ko navadni dalnogledi, zato so si pridobili splošno hvalo in so priporočila vredni posebnosti za izlete na deželo itd. — Cene: —

Dalnogled [z oblačilom] za v žep gld. 1.25. sineji gld. 1.75, najfiniji z večimi optičnimi lečami 2.50.

Težomer, govor in zanesljiv kazalec vremena gld. 2. — najfinije izdelan, v popolnoma novi, krasni opravi gld. 2.75. —

Vinomer (aracometer), s katerim se hitro spozna, ali je vino boljše ali slabše vrste, 90 kr. —

Mlekomer. Novi, patentirani orod za pregledavanje mleka, kako je, gld. 1.75.

Gorkomer [nove iznajdbe] za kopeli, za tople in mrzle posebno za otročje kopeli 75 kr. do gld. 1.50.

Mali izjemno fini povečalniki za v žep z odlično ravnostjo po 45 kr., 75 kr., večji po 3 gld. do 4.50, 6.50.

Mali parniki na vretoso, popolno dobro izvršeni, premakljivi s parom, da se lahko vozijo v kateri koli vodi gld. 3.50 do 6.12.

Op. Poduk o rabi se pridene brezplačno vsakemu kosu.

Razprodajalcem v veliki meri se pustijo tozarne cene.

Pošiljatve proti poštnemu povzetju „se dobivajo le neposredno“ od

Klingl & Baumann na Dunaji, Tegethofstrasse, št. 3.

Novi, ilustrovani ceniki s čez 200 krasnimi ilustracijami „največih novosti“ se pošljejo proti poslanim 15 kr. [v markah] „prosti poštnine“

Samo 10 g. 75 k.

popolna obleka iz mešanine (Stoff).

Samo 8 gl. 50 k.

moderna povrlna suknja.

Samo 3 gld.

hlače iz mešanine.

Samo 5 gl. 50 k.

popolna obleka iz platna

v zalogi obleke za gospode

Ignacija Steiner-ja v Gorici,

nasproti nadškofjski palači.

Obleka za otroke vsake starosti, zaloga mešanin, vsakovrstnih domačih in tujih izdelkov, lastna šivarnica, dela se po meri hitro, fino in trdno.

Nepremočljivi plašči, ponočue suknje, lvske suknje, perilo za gospode, zavrtniki, plašči za gospe posebno priporočeni.

Dr. Pattisonava vata za protin

najboljše zdravilo zoper

protin in revmatizme

vsake vrste, kakor: bolečine v obrazu, prsih, vratu in zobeh, protin v glavi, rokah in nogah, trganje po udih, bolest v hrbtu in ledijah.

Zavitke po 70 kr., polovica 40 kr., pri: G. Cristofoletti, lekar pri črnem medvedu v Gorici na Travniku.

Ljudi in blago spravlja

A M E R I K O

najbolje in najceneje

ARNOLD REIF, na Dunaji,

I. Kolowratring, Pestalozzigasse 1.

St. 103/E

Oznaniło.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà), vstanovljene po grofu Thurnu v Gorici naznanja, da bode dne 25. junija 1883. začela javna dražba (kant) nerešenih zastav I. četrtletja 1882, t. j. tistih, ki so bile zastavljene meseca januarja, februarja in marca 1882.

Ravnatelj: Lovisoni.

Oznaniło.

Dne 30. maja t. l. od 3. do 12. ure opoldan se odda delo po dražbi za obzidanje pokopališča in sezidanje nove mrtvašnice (kapele) na Lokvah za znesek od 750 gl. a. v.

Pogoji in narisi so vsakemu v pregled razpoloženi pri podpisnem na Trnovem in na Lokvah.

Županstvo Trnovo, dne 10. maja 1883.

Župan JOŽEF RIJAVIC.

Vodstvo plinove tovarne občejuje dar 10 gld. tistemu, ki mu naznani osebo, katera se že zdavna kratkočasi s poškodovanjem javnih plinovitih in petroljnih svetilnic.

Pasi kilovim

najnovejše sestave, prav pripravi in trdni VLAČNI, BREZ

SNETI, kakor tudi vsake vrste obveze, s puvvi za človeka, angl. in franc. nogovice proti krču, najno ejši pasovi za nosilce, vse ranocelske priprave iz gume in vse potrebščine za bolnike.

O. NEUPERT, prej J. G. ZIEGER,

Dunaj, ustanovljeno l. 1873. kakor prej l. Graben 29, znotra v Trattnerhofu, Zaloga vseh pariških posebnosti. Razpošilja hitro in molče proti povzetju.

Franc „čisti hitro in gotovo.“ Profesor KARL pl. BRAUN na Dunaji.

Jožefov ne uzrokuje nikakih težav Profesor pl. BAMBERGER na Dunaji.

Grenki „dela bolj uspešno, ko druge grenke vode,“

Studenec Profesor LEIDESDORF na Dunaji.

Zahteva naj se vedno in razločno: FRANC-JOŽEFOV GRENKI STUDENC. Zaloge povsod. V Gorici: lekar g. Cristofoletti in A. Sappenhofer. Razpošilja se iz Budapešta.

Bergerjevo medicinsko

MILO IZ SMOLE (THEERSEIFE)

Priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se skoro v vsch evropskih državah s sijajnim vspehom proti vsakovrstni nečistosti na polti,

posebno proti konicnim in luskinasim lišajem, hrastam, nalezljivim hrastam, proti rudečemu nosu, ozebljimi, potenju nog, prihajanju na glavi in bradi. — Bergerjevo milo iz smole ima 400% smole iz lesa, in se bistveno razločuje od vseh drugih smol, ki se prodajajo. — Da se prekanjanju izogneš, zahtevaj določno Bergerjevo milo iz smole in glej na znani zavitek. V dolgih in hudih poltnih boleznih rabi se z vspehom na mestu mila iz smole Bergerjevo med smolnato-žvepleno milo; kdor bi hotel imeti rajši to, naj zahteva edino Bergerjevo smolnato žvepleno milo, ker zunanja ponarejanja so brezvspešni izdelki. — Kot neostro milo iz smole za odstranjenje nečistosti na polti, zoper hrasto na polti in glavi otrok, kakor kot neprekosljivo kosmetsko milo za vmivanje in kopanje za vsakdanje rabo rabi:

Bergerjevo glicerina. milo iz smole, ki ima 350% glicerine in je fino perfumano.

Cena za komad vsake vrste 35 kr. v brošuro vred. Glavni razposiljavci: lekarnar G. Heil v Opavu. Glavna zaloga za Gorico pri gg. lekarnarji F. Cristofoletti (Zanetti) in A. Franzoni.